

[Arentoft]

Hr. Gert Petersen bragte allerede i sit første indlæg spørgsmålet om, hvorvidt regeringen bringer forslagene fra dagsordenen den 26. maj op på NATO-mødet i Bruxelles, på bane. Nu skal det vel ikke udvikle sig til en ny raketdebat i dag, men i dagsordenen står der udtrykkeligt, at regeringen skal fremføre dagsordenens indhold i NATO. Og det kan der ikke være nogen tvivl om at forsvarsministeren har gjort. Nu har vi set det communiqué, der er udsendt; der er også kommet en fodnote, og det må absolut betragtes som et forbehold.

Der er heller ingen tvivl om, at ministeren har redegjort for dagsordenen. Den har selvfølgelig vakt nogen furor, og ingen af de 15 andre har kunnet forstå noget som helst af den holdning, man har indtaget her i folketinget.

Men hvad skulle forsvarsministeren da gøre? Skulle han have bedt om en afstemning eller noget lignende i NATO, når de 15 – eller 14½ – andre ikke var enige med ham? Det svarer jo til, at af et byråd på 15 personer er de 14 personer 100 pct. enige og en eneste har en anden mening, og så tror han, han kan vende hele byrådet. Det kan jo ikke lade sig gøre. Det er utopisk.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg synes, hr. Hjortnæs bliver mere og mere interessant. Nu kommer han op og fortæller, at han ikke vil blande sig i noget forhandlingstaktisk, og derefter afæsker han udenrigsministeren et svar på, om vi skal nedlægge veto eller ikke nedlægge veto, hvilket tør være højdepunktet af noget forhandlingstaktisk.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det skal blive ganske kort. Jeg vil meget gerne tilfredsstille hr. Arentofts nysgerrighed. Han spørger: hvad skulle forsvarsministeren da gøre? Svaret er: han skulle gøre ganske som sin kollega den græske forsvarsminister.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu stemte SF ikke for fiskeriaftalen i januar, men jeg kan da godt forstå, at socialde-

mokratiet har fået visse problemer, eftersom der er kommet denne usikkerhed op omkring det vesttyske fiskeri ved Vestgrønland.

Hr. Hjortnæs stillede spørgsmålet, om man kan nedlægge veto, og det er jo dér, problemet ligger. Kan Danmark nedlægge veto? Jeg stillede foranlediget af nogle artikler i dagspressen nogle spørgsmål til ministeren i sidste uge under vores debat om udenrigspolitik, og sådan som jeg forstod det svar, jeg fik dengang, må det ligge helt klart, at Danmark kan nedlægge veto. Derfor forstår jeg ikke, at der er kommet en usikkerhed op gennem debatten her i dag.

Der har været en lille debat om, hvad der skete i markedsudvalget i januar måned, og det har været sagt, at sagen var ganske klar dengang. Jeg vil sige, at jeg i dag har fået én ny oplysning, nemlig at der er kommet en række ensidige erklæringer, deriblandt fra Storbritannien; der kom en britisk erklæring i januar måned, og den har jeg aldrig hørt om. Det har aldrig været oplyst for markedsudvalget, at Storbritannien i januar måned fremlagde en ensidig erklæring. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren: hvad går denne erklæring ud på? Hvilken status har den? Og ikke mindst: hvad er EF-Kommissionens holdning til den?

Det er jo blevet en erfaring i EFs fælles fiskeripolitik, at EF-Kommissionen er særdeles negativ over for Danmark, og at EF-Kommissionen i langt de fleste tilfælde er villig til at følge erklæringer fra andre lande, også selv om disse erklæringer er ensidige. Derfor vil jeg godt have et konkret svar på, hvilken betydning denne ensidige erklæring fra Storbritannien, som vi ikke har fået noget at vide om, har for den situation, vi i øjeblikket befinder os i, hvor vesttyskerne gør krav på fiskerirettigheder ved Grønland, og hvor de fisker løs.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Hvis hr. Ole Bernt Henriksens evne til at forstå, hvad der foregår og bliver sagt i markedsudvalget, svarer til hr. Ole Bernt Henriksens evne til at forstå, hvad der bliver sagt fra denne talerstol, har jeg større forståelse for de misforståelser, der ligger i hr. Ole Bernt Henriksens udtalelser fra denne talerstol.